

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 121/2026-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **TELOVÝCHOVNÝ KLUB ABAKO**, Puškinova 1, Topoľčany, zastúpeného JUDr. Luciou Borákovou, advokátkou, M. R. Štefánika 7, Žilina, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. NR-26S/68/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. NR-26S/68/2021 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie **1 0 0 0 eur**, ktoré **j e** Správny súd v Bratislave **p o v i n n ý** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Správny súd v Bratislave **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 25. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa

čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Správneho súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. NR-26S/68/2021 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje v napadnutom konaní správne súdu prikázať konať bez zbytočných prieťahov a domáha sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia 2 000 eur, ako aj náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 121/2026-16 z 24. februára 2026 podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v rámci napadnutého konania vystupoval v procesnom postavení žalobcu. Podanou žalobou [z 12. októbra 2021 na vtedajšom Krajskom súde v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sa proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) domáhal preskúmania zákonnosti ním vydaného právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č. 101588462/2021 z 27. augusta 2021 (pričom súčasťou žaloby bol aj návrh sťažovateľa na odklad vykonateľnosti tohto rozhodnutia), ako aj jeho vydaniu predchádzajúcemu postupu [ktorým bol sťažovateľovi vyrubovaný rozdiel dane na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) v sume 22 400 eur].

4. Sťažovateľ v rámci opisu priebehu napadnutého konania uviedol, že po podaní žaloby (12. októbra 2021) bol 1. decembra 2021 vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku a 22. decembra 2021 bol žalovaný vyzvaný na podanie vyjadrenia k žalobe. Následne správny súd 22. marca 2022 zamietol návrh sťažovateľa na priznanie odkladného účinku žaloby a 8. apríla 2022 mu bola doručená výzva na podanie repliky k vyjadreniu žalovaného. Ďalej uviedol, že 8. júna 2022 bolo vydané potvrdenie o pridelení veci do oddelenia *Správne veci* a 5. januára 2023 bolo žalovanému doručené vyjadrenie sťažovateľa. Zároveň bolo 7. júna 2023 vydané potvrdenie o pridelení veci do oddelenia *Správna agenda senátna* a 22. mája 2024 a 26. novembra 2024 boli vykonané len úkony – generovanie náhodného výberu. Uzavrel to tvrdením, že v roku 2024 tak správny súd vo veci nevykonával žiadnu aktivitu.

5. V závere poukázal na to, že predsedníčke správneho súdu adresoval 11. februára 2025 aj sťažnosť na prieťahy, ktorá bola v jej odpovedi z 5. marca 2025 vyhodnotená ako dôvodná.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ vo vzťahu k priebehu napadnutého konania namieta, že napriek tomu, že od podania správnej žaloby uplynuli (v čase podania ústavnej sťažnosti) už viac ako 3 roky, tak vo veci nebolo nariadené jediné pojednávanie, resp. nebola vyvinutá žiadna aktivita zo strany správneho súdu. Argumentoval tiež tým, že ani viac ako mesiac od doručenia odpovede zo strany predsedníčky správneho súdu na jeho sťažnosť na prieťahy nebol zo strany správneho súdu vykonaný žiaden procesný úkon. Sťažovateľ tak vo vzťahu k postupu správneho súdu namieta primárne jeho nečinnosť. Tiež vyslovil názor, že nejde o právne ani fakticky zložitú vec, poukázal na to, že bol plne súčinný a na akékoľvek výzvy promptne reagoval.

III. Vyjadrenie správneho súdu

7. Správny súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/62/2026 doručenom ústavnému súdu 12. marca 2026 v nadväznosti na obsah spisového materiálu uviedol opis uskutočnených procesných úkonov, z ktorého vo vzťahu k priebehu napadnutého konania po pridelení veci správneho súdu (od 1. júna 2023) vyplýva, že po vydaní potvrdenia (7. júna 2023) o pridelení veci na konanie a rozhodnutie do senátu 4S sťažovateľ 5. februára 2025 doručil svoje podanie, ktoré bolo správnym súdom žalovanému doručené 18. marca 2025. Následne správny súd 2. apríla 2025 nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku na 30. apríl 2025. Rozsudok správneho súdu č. k. NR-26S/68/2021-159 z 30. apríla 2025 [ďalej len „rozsudok správneho súdu“ (ktorým došlo k zrušeniu správnu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a vráteniu veci na ďalšie konanie)] bol účastníkom konania doručený 12. júna 2025 (a právoplatnosť nadobudol 15. júla 2025). Správny súd 5. augusta 2025 vrátil žalovanému administratívny spis a uznesením č. k. NR-26S/68/2021-171 z 13. augusta 2025 bolo rozhodnuté aj o trovách konania (18. septembra 2025 bol spis archivovaný). V závere dodal, že správny súd nemá obsadený plný počet sudcovských pozícií (obsadených 39 miest z celkových 44 miest), resp. že aktívnych je len 34 sudcov. Zároveň poukázal aj na počet (5 766) nerozhodnutých vecí pridelených správneho súdu po jeho kreovaní (1. júna 2023).

IV. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, vyjadrením správneho súdu, ako aj s obsahom na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

9. Podstata argumentácie sťažovateľa v súvislosti s namietanými priet'ahmi (čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) v napadnutom konaní sa sústreďuje do namietania nečinnosti správneho súdu v rámci priebehu napadnutého konania.

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (IV. ÚS 250/2025).

11. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Z § 5 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) vyplýva, že na konanie pred správnym súdom sa primerane použijú princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Pričom povinnosť súdu a sudcu konať bez priet'ahov je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného

zaťažovania strán sporu a iných osôb. Zároveň podľa § 5 ods. 7 SSP správny súd sám určuje poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne.

12. Pokiaľ ide o posúdenie kritéria právnej a skutkovej zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že predmet napadnutého konania spočívajúci v prieskume rozhodnutia orgánu finančnej správy tvorí štandardnú agendu, ktorá nevykazuje prvky zvýšenej náročnosti. Právnu či skutkovou náročnosťou veci neargumentoval ani samotný správny súd. Preto toto kritérium ústavný súd nevyhodnotil ako okolnosť ospravedlňujúcu vznik prietahov.

13. V rámci posudzovania ďalšieho kritéria, a to správania sťažovateľa, ústavný súd na základe obsahu predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že na ťarchu sťažovateľa v zásade nie je možné pričítať prietahy.

14. Tretím hodnotiacim kritériom je postup správneho súdu. K tomu je potrebné uviesť, že, ako vyplýva z obsahu predloženého súdneho spisu, napadnuté konanie prebiehalo pred správnym súdom od jeho vzniku/konštituovania (1. júna 2023 v dôsledku účinnosti tzv. novej súdnej mapy) do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku správneho súdu (15. júla 2025), resp. do právoplatného rozhodnutia o trovách konania (3. septembra 2025).

15. V rámci priebehu napadnutého konania ústavný súd v postupe správneho súdu identifikoval jeho nečinnosť, keď od pridelenia veci správne mu súdu (1. júna 2023) až do apríla 2025 (keď nariadil termín verejného vyhlásenia rozsudku) vo veci nevykonal žiaden procesný úkon smerujúci k vydaniu rozhodnutia. Ústavný súd túto jeho úplnú nečinnosť vyhodnotil ako ničím neodôvodnenú a majúcu zásadný vplyv na predĺženie napadnutého konania. V nasledujúcom období však už správny súd postupoval plynulo (ako vyplýva z už uvedeného opisu procesných úkonov). V tejto súvislosti ústavný súd zároveň poukazuje na to, že toho času je napadnuté konanie už právoplatne ukončené (vo všetkých jeho zložkách).

16. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo postupom správneho súdu (jeho neodôvodnenou nečinnosťou počas 1 roka a 10 mesiacov) k zbytočným prietahom. Je možné uzavrieť, že správny súd sa touto nečinnosťou zásadným spôsobom pričínil o predĺženie napadnutého konania. Vzhľadom na uvedené tak z ústavnoprávneho hľadiska ústavný súd nemohol akceptovať postup správneho súdu ako súladný s právom sťažovateľa na konanie bez prietahov.

17. Zároveň v súvislosti s predloženou (obrannou) argumentáciou správneho súdu ústavný súd opakovane dáva do pozornosti, že od účastníkov konania obracajúcich sa na všeobecné súdy s dôverou, že bude v ich veci spravodlivo a včas rozhodnuté, nie je možné spravodlivo požadovať, aby „strpeli“ nedostatky na strane všeobecného súdu (resp. štátu) spôsobené zlou organizáciou práce či v dôsledku nedostatočného personálneho obsadenia súdov. Ústavný súd v zmysle svojej konštantnej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že štát je primárne zodpovedný za to, aby zabezpečil dostatočné personálne a materiálne technické podmienky pre riadny výkon spravodlivosti, a nedostatky v tejto oblasti v žiadnom prípade nesmú byť na ujmu právam účastníkov konania, v tomto prípade sťažovateľa. Po zhodnotení všetkých okolností prípadu preto ústavný súd dospel v danej veci k jednoznačnému záveru, že napadnuté konanie trpí prietahmi, ktoré idú na vrub postupu správneho súdu, a to v dôsledku jeho nečinnosti. V napadnutom konaní sa nepostupovalo v intenciách čo najrýchlejšieho a efektívneho prerokovania a ukončenia veci.

18. Vzhľadom na uvedené preto ústavný súd dospel k záveru, že postupom správneho súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

19. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania ústavného súdu o tejto ústavnej sťažnosti už bolo vo veci vydané meritórne (a právoplatné) rozhodnutie – rozsudok správneho súdu, ústavný súd v tejto časti ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

20. Keďže ústavný súd rozhodol, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez prieťahov (podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) bolo porušené, zaoberal sa aj žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľ požadoval priznanie zadosťučinenia 2 000 eur, čo odôvodňoval poukazom na celkovú dĺžku napadnutého konania a s tým súvisiacim pretrváváním jeho právnej neistoty.

21. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (III. ÚS 103/2018). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia, pričom pri jeho určení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

22. Pri ustálení sumy finančného zadosťučinenia ústavný súd prihliadal okrem celkovej dĺžky napadnutého konania primárne na obdobie, počas ktorého bol správny súd vo veci v zásade bez ospravedlniteľného dôvodu úplne nečinným (1 rok a 10 mesiacov). Tiež prihliadal na to, že sťažovateľ sa nijak nepričinil o vznik prieťahov. Na druhej strane zohľadnil, že stav právnej neistoty sťažovateľa vydaním právoplatného rozsudku správneho súdu už netrvá, preto rozhodol o priznaní finančného zadosťučinenia 1 000 eur (bod 2 výroku nálezu). Ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovel tej časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

23. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur (bod 3 výroku nálezu).

24. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur. Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľa zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o DPH, pretože jeho právny zástupca je platiteľom tejto nepriamej dane.

25. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je správny súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu